

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoPr/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621202798
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4621202798.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

TO-11Cpr/22/2021

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členov senátu JUDr. Márie Malíkovej a Mgr. Mareka Janigloša, v právnej veci žalobkyne: A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX F., zastúpenej: Advokátska kancelária Mgr. Štefan Slovák, so sídlom Palánok 3, 949 01 Nitra, IČO: 36 110 787, proti žalovanej: Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Námestie Jána Pavla II. 7, 949 01 Nitra, IČO: 35 593 008, zastúpenej: Petruška & partners s. r. o., so sídlom Kupecká 18, 949 01 Nitra, IČO: 47 254 882, o určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľky školy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. februára 2025 pod č.k. TO-11 Cpr/22/2021-514 takto

rozhodol:

TO-11Cpr/22/2021

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

TO-11Cpr/22/2021

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanej proti žalobkyňi priznal náhradu trov konania v plnej výške. Z vykonaného dokazovania zistil, že menovacím dekrétom zo dňa 13.12.2019 bola žalobkyňa vymenovaná do funkcie riaditeľky Základnej školy sv. Marka, Petzwalova 1, 949 11 Nitra, na funkčné obdobie piatich rokov - od 01.02.2020 do 31.01.2025 s účinnosťou od 01.02.2020. Dňa 13.12.2019 bola uzatvorená pracovná zmluva medzi stranami sporu s nástupom do práce dňa 01.02.2020, s druhom práce - riaditeľ Základnej školy sv. Marka, Petzwalova 1, 949 11 Nitra, s ďalšími dohodnutými podmienkami - riadenie a vedenie ZŠ. Listom žalovanej zo dňa 14.10.2021 bola žalobkyňa z funkcie riaditeľky z tam uvedených dôvodov ku dňu 14.10.2021 odvolaná. Následne na základe žiadosti žalobkyne strany sporu na základe dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 12.01.2022 ukončili v zmysle ustanovenia § 60 Zákonníka práce pracovný pomer s účinnosťou od 14.01.2022. Zo sťažnosti zamestnancov základnej školy vyplýva, že

zamestnanci v sťažnosti podpísaní, podávajú zriaďovateľovi sťažnosť na žalobkyňu z dôvodu, že z jej strany dochádza k porušeniu záväzných právnych noriem a legislatívnych usmernení, k permanentnému a narastajúcemu bossingu a zneužívaniu funkcie riaditeľky školy.

Svedok G. H. A., na pojednávaní dňa 28.03.2023 okrem iného uviedol, že momentálne pracuje u žalovanej na pracovnej pozícii riaditeľa základnej školy od júna 2022. Čo sa týka jeho odvolania z funkcie zástupcu riaditeľky školy žalobkyňou uviedol, že toto odvolanie bolo nezákonné, a žalobkyňa nemala písomný súhlas zriaďovateľa po vypočutí mienky duchovného správcu školy.

Svedkyňa G. I. J., A. na pojednávaní dňa 28.03.2023 uviedla, že s odstupom času nehodnotí konania žalobkyne voči nej ako mobbing alebo bossing, bola iba upozornená zo strany žalobkyne na vzťah s asistentkou v triede, ktorá svedkyňi pomáhala. K vyššie uvedenej sťažnosti uviedla, že túto nepodpísala, nemala vedomosť o náhradnom voľne, ani o technických problémoch v novej triede.

Svedok A. K. na pojednávaní dňa 30.05.2023 uviedol, že v rokoch 2020-2021 pracoval na Základnej škole sv. Marka ako školník, práce na dome žalobkyne vykonával mimo pracovného času a nikdy nepísal list na č. I. 329 žalovanej, a podpis na tejto listine nie je jeho. Čo sa týka výstavby novej triedy uviedol, že pán K. bol hlavný stavebný dozor. Svedok uviedol, že doteraz chodí pracovať na dom žalobkyne.

Svedkyňa L. G. na pojednávaní dňa 05.10.2023 uviedla, že bola ako zamestnanecký dôverník svedkom nevhodného a neprofesionálneho správania pani riaditeľky, napr. keď žalobkyňa podávala ňou odvolanému zástupcovi riaditeľky dekrét o odvolaní, kedy ho pomenovala smradľavým chrapúňom. Na rade školy riešili nepriaznivú atmosféru v škole, čo sa prejavovalo na zhoršenom vyučovacom procese. Čo sa týka neskolaudovanej triedy svedkyňa uviedla, že keď bola poverenou riaditeľkou, a preberala školu, bola zo strany zriaďovateľa upozornená na skutočnosť, že trieda je neskolaudovaná, a preto kvôli bezpečnosti žiakov ich nenechala učiť sa v neskolaudovanej triede.

Svedkyňa M. N. D. na pojednávaní dňa 09.04.2024 uviedla, že ako ekonómka školy žalobkyňu na rozdielnosť čerpania náhradného voľna mailom upozornila, čo sa týka vystavovania faktúr na osobu žalobkyne a taktiež o stavebnom povolení k novej triede nemala vedomosť, všetko bolo v kompetencii riaditeľky školy.

Svedok N. K. na pojednávaní dňa 13.06.2024 uviedol, že v rámci výpomoci ako rodič, ktorého dieťa navštevovalo predmetnú základnú školu vykonal bezodplatne projektovanie rekonštrukcie triedy, odborné práce zastrešovali jeho kolegovia. Uviedol, že dňa 25.08.2019 mailom o 00.49 hod. upozornil žalobkyňu, že v súčasnom stave je konštrukcia v danej triede nebezpečná a hrozí jej zrútenie, odtrhnutie atíkového panelu, a teraz by sa pod tým nemali pohybovať ľudia, a žiaden projektant statiky by sa pod takéto riešenie nepodpísal.

Svedok B. K. na pojednávaní dňa 13.06.2024 uviedol, že on bol iba pomocný stavebný dozor, na stavbe bol asi tri krát. Nevedel, aký názor mal na statický prvok hlavný dozor, nikdy s ním o tom nehovoril, ani nevie, či bol statický prvok zakúpený a vyrobený.

Svedok A. G. A. K. na pojednávaní dňa 28.11.2024 uviedol, že dôvody odvolania žalobkyne neboli z večera do rána, ale bol to dlhší proces, ktorý trval mesiace. Je podľa neho nemysliteľné, aby žalobkyňa v pracovnom čase vyslala zamestnanca školy na vykonávanie stavebných prác na jej dome. Rovnako vystavovanie faktúr na organizáciu školy pokladal za protiprávne, nakoľko tieto neboli zahrňované do účtovníctva školy. Uviedol, že žalobkyňa bola plne zodpovedná za kolaudáciu predmetnej triedy. Aj odvolanie zástupcu riaditeľky žalobkyňou bolo nezákonné, nakoľko žalobkyňi nebol zo strany žalovanej udelený písomný súhlas s predchádzajúcim vypočutím mienky duchovného správcu školy.

Žalobkyňa nedodržovala platnú legislatívu pri výberových konaniach na posty pedagogických zamestnancov. Ukrátila školu o finančné prostriedky, ktoré mohli byť získané z grantového projektu ZSE, k čomu stačil iba jej súhlas. Čo sa týka podpisu pána K., bol svedkom verifikovaný, zápis spisoval on, a z dôvodu rozdielností vo výpovediach p. K. bolo podané trestné oznámenie.

1.2. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 596/2003 Z. z. Zákon o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 10.07.2021 do 31.12.2021, § 3 ods. 7 písm. b) Zákona o štátnej správe v školstve, § 3 ods. 9 Zákona o štátnej správe v školstve a na základe vykonaného dokazovania žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

1.3. V prvom rade skúmal, či má žalobkyňa na podanej žalobe naliehavý právny záujem. Existencia naliehavého právneho záujmu sa musí skúmať vo vzťahu k času podania žaloby, ale aj vo vzťahu k času rozhodovania o žalobe, z hľadiska pre právne postavenie žalobkyne. Žalobkyňa v čase podania žaloby v žalobe uviedla, že má záujem naďalej zotrvať vo funkcii riaditeľky školy. Preto dospel k názoru, že dostatočne preukázala naliehavý právny záujem na podanej žalobe, nakoľko ako vyplýva aj z rozhodnutia NS SR zo dňa 27.08.2020 sp. zn. 5Cdo/4/2020, naliehavý právny záujem na určení

neplatnosti odvolania z funkcie je daný zásadne vždy, avšak nie je vylúčené, že v určitých prípadoch môžu existovať špecifické okolnosti, ktoré vylúčia existenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Účelom požadovaného určenia neplatnosti odvolania z funkcie môže byť nielen snaha naďalej vykonávať funkciu, ale i nemateriálna satisfakcia vo forme náhrady nemajetkovej ujmy, prípadne náhrady škody.

1.4. Po určení, že žalobkyňa má na podanej žalobe naliehavý právny záujem skúmal, či dôvody na jej odvolanie z funkcie riaditeľky uvedené v liste zo dňa 14.10.2021, splňali zákonom stanovené náležitosti a či boli dané.

1.5. Ako prvý dôvod na odvolanie bolo vysielanie zamestnanca školy - školníka na vykonávanie prác na dome žalobkyne v pracovnom čase. Skutočnosť, že školník p. A. K. pracoval vo svojom pracovnom čase na dome žalobkyne mal za preukázanú zvukovou nahrávkou zo dňa 07.01.2021, na ktorej žalobkyňa pred zúčastnenými zamestnancami školy a pred zriaďovateľom školy uvedené priznala, z výpovede žalobkyne na pojednávaní dňa 19.01.2023, kde na otázku, či sa k tejto skutočnosti priznala pred zamestnancami školy uviedla, že to nepovedala takouto formou ako bola vznesená otázka, ale povedala, že chodil pracovať na jej dom tak, ako aj k ostatným, čím potvrdila aj pravosť uvedenej nahrávky a jej obsahu. Uvedené mal za preukázané listom školníka p. A. K. z roku 2021 na č. I. 329 adresovaného žalovanej, kde uvedené skutočnosti priznal, hoci na pojednávaní dňa 30.05.2023 uviedol, že podpis na predmetnom liste nie je jeho, a nič nevedel o takejto listine. Zo znaleckého posudku na č. I. 387 - 417, znalca Ing. Erika Tiefenbachera, z odvetvia Kriminalistického skúmania ručného písma, mal preukázané, že uvedený podpis na predmetnej listine patrí svedkovi A. K., z čoho je zrejmé, že svedok účelovo vo svojej výpovedi klamal. Uvedené konanie žalobkyne bolo jednak hrubé zneužívanie funkcie riaditeľky školy, ale aj porušovanie ustanovenia § 47 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce, ktorá bola povinná prideľovať zamestnancovi A. K. prácu podľa pracovnej zmluvy.

1.6. Druhým dôvodom odvolania bolo vystavovanie faktúr na školu, resp. združenie rodičov od dodávateľa MPL TRADING spol. s r. o. Fakturovaný materiál nebol kupovaný pre potreby školy, ale pre potreby žalobkyne. Hoci žalobkyňa preukázala úhradu faktúr zo svojho súkromného bankového účtu, čím neporušila finančnú disciplínu, jej správanie bolo v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi zo Zákonníka práce ako aj samotnej pracovnej zmluvy, z ktorej je zrejmé, že riaditeľka školy mala svoju funkciu vykonávať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami školy, a mala trvať na oprave nesprávne vystavených faktúr.

1.7. Ďalším, závažným dôvodom odvolania žalobkyne bolo vyučovanie v neskolaudovanej triede. Z listinných dôkazov mal preukázané, že stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.03.2020 a kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12.2021. Zo svedeckých výpovedí a z tvrdenia žalobkyne je zrejmé, že žiaci sa v predmetnej triede vzdelávali už v roku 2019. Zo svedeckej výpovede svedka p. K., hlavného stavebného dozoru, z mailu svedka žalobkyne zo dňa 25.08.2019 bolo preukázané, že svedok upozorňoval žalobkyňu, že prichádza k ohrozeniu detí a vyučujúcich pri používaní triedy, nakoľko žalobkyňa ako štatutárny zástupca postavila triedu bez stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia. Napriek tomu, že bola zo strany kompetentného stavebného dozoru na ohrozenie života a zdravia detí upozornená, triedu používala a ako riaditeľka ju zaeľovala vyučujúcim, čím dlhodobo vystavovala žiakov i vyučujúcich priamemu ohrozeniu života a zdravia.

1.8. Nezákonné a svojvoľné odvolaniu zástupcu riaditeľa školy z funkcie mal preukázané jednak listinnými dôkazmi, znením §6, IV. časti Štatútu školy, svedeckými výpoveďami, najmä výpoveďou pána O., potvrdzujúceho, že vypočutý k odvolaniu nebol. Z dokazovania vyplýva, že žalovaná ako zriaďovateľ žiadny písomný súhlas na odvolanie zástupcu riaditeľa žalobkyne neudelila, a žalobkyňa písomný súhlas súdu nepredložila. Takýmto konaním závažne porušila vyššie uvedené znenie štatútu školy, ktorý je všeobecne záväzným predpisom.

1.9. Porušovanie smerníc ako ďalšieho dôvodu odvolania bolo preukázané svedeckými výpoveďami, listinnými dôkazmi, mailovou komunikáciou zo dňa 04.08.2018, kde ekonómka školy p. M. P. upozorňovala žalobkyňu na porušovanie smernice týkajúcej sa čerpania náhradného voľna počas prázdnin, kedy sa čerpá náhradné voľno v rozsahu 7,5 hodiny, že zamestnanci sú takto okrádaní, pretože nemajú zaplatené ani inak nahradené. Aj toto konanie žalobkyne vyhodnotil ako konanie v rozpore s platnými právnymi predpismi, týmto konaním boli pedagogickí zamestnanci ukracovaní o náhradné voľno, čo sa im následne premietalo do výšky mzdy.

1.10. Riadenie vykazujúce znaky mobbingu a bossingu voči zamestnancom zo strany žalobkyne mal preukázané najmä z výpovede svedkyne G. Q., z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre pod č. k. 12Co/53/2023-170 zo dňa 28.04.2023, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra pod č. k. 17C/10/2022-142 zo dňa 17.01.2023, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil

žalobkyni povinnosť, aby sa voči G. G. Q. zdržala neoprávnených zásahov do jej osobnostných práv, bližšie špecifikovaných v predmetnom uznesení. Riadenie so znakmi bossingu mal preukázané aj svedeckou výpoveďou svedkyne p. R., z výpovede duchovného správcu školy p. O., ktorý uviedol, že za ním prichádzali učitelia sťažujúci sa na šikanózne správanie žalobkyne, báli sa jej a žiadali ho o diskretnosť. Takéto konanie žalobkyne vyhodnotil ako neakceptovateľné, v závažnom rozpore s čl. 1 Zákonníka práce, z ktorého okrem iného vyplýva, že zamestnanci majú právo na spravodlivé a uspokojivé pracovné podmienky.

1.11. Dva odvolacie dôvody, konkrétne uskutočňovanie výberových konaní v rozpore so štatútom školy a znemožnením podania grantového projektu, mal preukázané na základe vykonaného dokazovania, mailom zodpovednej zamestnankyne za vypracovanie projektu G. G. Q., ktorá mailom zo dňa 11.10.2021 požiadala žalobkyňu o udelenie súhlasu so zapojením sa do projektu, ktorý jej žalobkyňa neudelila, a vyhodnotil ich ako opakované závažné porušenie všeobecne záväzných predpisov. Týmto konaním žalobkyňa bez akéhokoľvek relevantného dôvodu pripravila základnú školu o možnosť získania sumy až do výšky 3 000 eur od nadácie ZSE. Rovnako mal z výpovede svedka A. G. A. K. na pojednávaní dňa 28.11.2024 preukázané, že výberové konania na posty pedagogických zamestnancov neboli žalobkyňou vykonávané v súlade s platnými právnymi predpismi.

1.12. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že menovacím dekrétom zo dňa 13.12. 2019 bola žalobkyňa menovaná za riaditeľku Základnej školy sv. Marka, Petzwalova 1, 949 11 Nitra, na funkčné obdobie piatich rokov - od 01.02.2020 do 31.01.2025 s účinnosťou od 01.02.2020. Sporné medzi stranami bolo, či odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky základnej školy zo dňa 14.10.2021 bolo ako jednostranný právny úkon žalovanej - zriaďovateľa platné.

1.13. Vykonaným dokazovaním, výsluchom svedkov a rovnako písomným vyjadrením rady školy zo dňa 07.10.2021, ktorá odvolanie riaditeľky školy odporučila, mal za preukázané, že dôvody na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky základnej školy spĺňali dôvody uvedené vo vyššie citovaných zákonných ustanoveniach v znení účinnom do 14.10.2021, teda ku dňu odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky. Dodal, že čo sa týka posúdenia odvolania z funkcie, ktoré je jednostranný právny úkon a musí obsahovať nielen označenie zákonného ustanovenia, ale aj dostatočné konkrétne vymedzenie konania odvolaného riaditeľa, ktoré považuje zriaďovateľ za závažné porušenie všeobecných záväzných predpisov, mal z listu zriaďovateľa č. 27/2021-6 zo dňa 14.10.2021 za preukázané. Predmetný list žalovanej, ktorým odvolala žalobkyňu z funkcie riaditeľky základnej školy obsahoval dostatočné a náležité uvedenie skutkových dôvodov, pre ktoré žalovaná - zriaďovateľ k odvolaniu pristúpila, a preto je toto odvolanie ako jednostranný právny úkon platné. Vzhľadom na uvedené žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

1.14. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobu žalobkyne zamietol, preto má žalovaná proti žalobkyni ako úspešná strana v konaní nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Žalobkyňa podala proti rozsudku odvolanie zdôvodnené ustanovením § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP. Namietala nepreskúmateľnosť rozsudku. Tvrdila, že má naliehavý právny záujem na danom určení. Žalovaná nenaplnila dôvod odvolania podľa § 3 ods. 7 písm. c) zákona o štátnej správe v školstve a školskej samospráve, nedodrжала predpísaný postup pri jej odvolávaní tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 3 ods. 9 citovaného zákona, pri jej odvolaní sa mala vyžiadať vyjadrenie rady školy. Uvedenú skutočnosť nepreukázala. Súd nesprávne vyhodnotil dôkazy. Výpovede svedkov boli rozporuplné a viaceré tvrdenia neboli podložené objektívnymi dôkazmi. Súd nesprávne posúdil, že dôvody odvolania spĺňali skutkovú podstatu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, pretože súd prvej inštancie neprihliadol na všetky dôkazy ňou predložené. Napadnutý rozsudok žiadala zmeniť a žalobe vyhovieť.

3.1. Žalovaná podala písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne. Rozsudok súdu prvej inštancie považovala za správny a dostatočne vyargumentovaný. Odvolanie považovala za nedôvodné, nespĺňajúce náležitosti § 365 ods. 1 CSP. Odvolanie obsahuje len citáciu zákonných dôvodov, neuvádza konkrétne dôvody, v čom videla naplnenie odvolacích dôvodov. Neuviedla, v čom súd prvej inštancie porušil jej práva na spravodlivý súdny proces, aké navrhnuté dôkazy nevykonal a čo nimi malo byť preukázané, neuviedla, ktoré dôkazy boli nesprávne vyhodnotené, v čom spočívalo nesprávne právne posúdenie veci. Súd prvej inštancie akceptoval všetky navrhnuté dôkazy stranami. Svedkovia navrhnutí žalobkyňou sa vôbec nevedeli vyjadriť k meritu pojednávania, nemali konkrétne informácie o dôvodoch odvolania. Zotrvála na svojom názore, že žalobkyňa nemá na danom určení naliehavý právny záujem, jedná sa o určovaciu žalobu. Pracovný pomer skočila dohodou, na jej miesto bol

vymenovaný nový riaditeľ. Jej prípadná žaloba na majetkovú, nemajetkovú ujmu by bola premlčaná, preto stratila naliehavý právny záujem na danom určení.

3.2. K odvolacej námietke týkajúcej sa nesplnenia obligatórnej náležitosti odvolania z funkcie v nedostatku vyjadrenia príslušnej rady školy uviedla, že počas konania doložila zápisnicu z Rady školy zo dňa 07.10.2021, ktorou preukázala vyžiadanie stanoviska. Rada školy hlasovala počtom 8 hlasov, 2 sa zdržali, 6 hlasov proti.

3.3. K námietke nesprávneho vyhodnotenia dôkazov opakovane poukázala na nedostatky odvolania. Žalobkyňa neuviedla, ktoré výpovede svedkov a v čom boli rozporuplné.

3.4. K námietke vyhodnotenia porušenia pracovnej disciplíny ako závažného porušenia uviedla, že žalobkyňa pod ťarchou dôkazov pripustila porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov. Odvolaná bola z funkcie z 8 dôvodov.

3.5. Jednoznačne bolo preukázané, že stavala triedu bez stavebného povolenia, následne ju začala využívať bez kolaudačného rozhodnutia. Bola upozornená statikom pánom K., že trieda je nebezpečná, sú ohrozované životy detí, vyučujúcich.

3.6. Bolo preukázané, že posielala školníka na svoj dom v pracovnom čase. Q. vypovedal klamlivo.

3.7. Bolo preukázané, že vystavovala faktúry za materiál na jej dom na školu, združenie rodičov.

3.8. Sama priznala, že nadávala zástupcovi školy pri jeho odvolaní.

3.9. Bol preukázaný mobbing a bossing na iných zamestancov.

3.10. Bol preukázaný nezákonný postup pri odvolávaní zástupcu riaditeľa školy, vykonávanie výberových konaní v rozpore so štatútom školy, okrádanie zamestnancov na výplatách cez nezákonné čerpanie náhradného voľna. Na základe uvedených skutočností navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobkyňa podala písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej.

4.1. K bodu 3.2. rozsudku uviedla, že dokument nie je relevantným dokumentom, ktorý má výpovednú hodnotu o tom, čo sa dialo na škole, nakoľko bol podpísaný len siedmimi zamestnancami, ktorí boli ovplyvnení uvedenou sťažnosťou podpísať, na základe čoho súd uznal, že skutočnosti uvedené v sťažnosti sa zakladajú na pravde. Sťažnosť je jednostranná a je vyjadrením pocitov, domnienok zamestnancov, ktorí potrebovali urobiť všetko preto, aby bola riaditeľka z funkcie odvolaná a na jej pozíciu bol vymenovaný jej zástupca, ktorý bol celej sťažnosti iniciátorom.

4.2. K bodu 3.3 rozsudku uviedla, že na pojednávaní dokázala, že zriaďovateľ ju podporil v tom, aby zástupcu odvolala z funkcie, osobne bola za ním na fare, kde mu ukázala dokumenty, na základe ktorých chcela svojho zástupcu odvolať, ktoré jej on odobril. Zároveň ju však neupozornil na to, že jej to musí podložiť aj písomne a teda nesplnil si svoju úlohu, ktorá mu vyplývala zo svojej vtedajšej funkcie riaditeľa Diecézneho školského úradu v Nitre. Neskôr na pojednávaní uviedol, že ako riaditeľka školy by to mala vedieť. Dôvody odvolania z funkcie zástupcu riaditeľky školy mali oporu v zákone.

4.3. V bode 3.4. vôbec nie je uvedené ako bolo pri vypočúvaní svedkyne spomenuté, ako postupne p. A. aj so svojou skupinou ľudí chystali kroky na odvolanie riaditeľky z funkcie. Evidenciu náhradného voľna, ktorého sa týkal jeden z bodov odvolania riaditeľky, mal vždy na zodpovednosti zástupca a nie riaditeľka školy, ako jej bolo vytýkané.

4.4. K bodu 3.5 rozsudku uviedla, že v bode nie je spomenuté, že p. K. mal osobitné stretnutie s riaditeľom DŠÚ, p. K., o čom spísali stanovisko, ktoré bolo prílohou spisu. V závere tohto stanoviska je uvedené, že sa mení podstata problému a je potrebné uskutočniť kroky na očistenie dobrého mena pána K., čo pán K. ale neurobil.

4.5. K bodu 3.6 rozsudku uviedla, že má podozrenie, že pani G. k svojej výpovedi mala pripravené podklady, ktoré sa naučila, nezakladali sa na pravde, boli vytrhnuté z kontextu a pomenované tak, aby jej výpoveď vyznela v prospech protistrany, nakoľko momentálne pracuje na pozícii zástupkyne riaditeľa školy. Na otázky položené právnym zástupcom žalobkyne zväčša uviedla, že si nepamätá, čo v kontexte zvyšku jej výpovede nepôsobí dôveryhodne, nakoľko iné skutočnosti z tohto obdobia si pamätala veľmi dobre.

4.6. K bodu 3.7 rozsudku uviedla, že problém s čerpaním náhradného voľna bol zo strany žalovanej odprezentovaný inak, ako sa reálne stal. Ekonomka M. N. D. upozornila riaditeľku na to, že vtedajšia zástupkyňa nesprávne počítala náhradné voľno zamestnancovi S., na čo jej žalobkyňa v maily odpovedala, že to vyrieši, teda skúsi. Uvedená vec bola myslená tak, že žalobkyňa upozornila vtedajšiu zástupkyňu, aby danému pedagógovi správne počítala náhradné voľno a na novo prepočítala náhradné voľno, ktoré mu dovtedy vzniklo a vzniknuté nezrovnalosti dala na poriadok, tzn. že bude mať náhradné

voľno a jeho čerpanie ako ostatní zamestnanci. Presne tak ako to je uvedené v predložených dôkazoch vždy mali náhradné voľno na zodpovednosti zástupcovia riaditeľky školy.

4.7. K bodu 3.8 rozsudku uviedla, že svedok N. K. mal syna v triede, ktorej triednou učiteľkou bola T. R., jedna z osôb konajúca všetky kroky smerujúce k jej odvolaniu. Sama presviedčala pána K., aby vykonával bezodplatne projekt a zastrešoval stavebný dozor. Po rozhovore s p. K. bola z jeho strany upozornená, že nemôže vykonávať stavebný dozor, má kolegu, ktorý mu dá pečiatku a on to bude kontrolovať.

Na základe uvedeného si z obavy zabezpečila stavebný dozor p. B. K., ktorý má dlhoročné skúsenosti s vykonávaním stavebného dozoru. O tom, že pán K. jej mal písať mail 25.08.2019 nemala vedomosť. Spochybnila predložený mail, nakoľko nemá prístup do školského mailu, do ktorého to malo byť poslané. Nemôže sa vyjadriť, či to tak naozaj bolo, alebo to bolo len dodatočne poslané, alebo vytvorené, pretože v dnešnej dobe techniky je už možné všetko. Kontrolu stavby chodil vykonávať aj p. K. a nikdy ju neupozornil na to, že by mohlo prísť ku skutočnostiam, na ktoré vraj upozorňoval p. K.. Z tohto dôvodu nie je stanovisko p. K. relevantné, pretože viac krát či už v jej výpovedi alebo vo výpovedi p. K. bolo poukázané, že p. K. menil svoj názor.

4.8. K bodu 3.10 rozsudku uviedla, že svedok p. K. sám spísal stanovisko s p. K. o tom ako nechodil počas pracovnej doby vykonávať práce na jej dom. Jej právny zástupca sa pri jeho výpovedi spýtal, aké potrebné kroky uskutočnil na očistenie jeho mena, na čo nevedel odpovedať, pretože žiadne nevykonala. Svedok pri jeho výpovedi mal pripravené skutočnosti, presne tie isté, ktoré boli obsahom jej odvolania, avšak nakoľko sa aktívne zúčastňoval na viacerých stretnutiach, či už so zamestnancami školy alebo s ňou ako bývalou riaditeľkou alebo zástupcom, ani raz nepoukázal na skutočnosti, ktoré sa vtedy diali. Jeho výpoveď bola účelová tak, aby ju poškodila. Dňa 20.09.2021 ju upozornil na závažné porušenie pracovnej disciplíny, v ktorom uviedol pri vystavovaní faktúr na školu, že sa jednalo len o formálnu chybu a následne pri odvolávaní riaditeľky to pomenoval ako závažne porušenie. Za necelý mesiac zmenil názor, alebo len robil všetko preto, aby ju mohol odvolať a hľadal preto spôsoby. Svedok sa neopýtal na jej názor ako to v skutočnosti bolo pri záujme podať projekt p. Q. prostredníctvom výzvy zo ZSE. Znenie projektu a ostatné okolnosti sa dozvedela až zo svojho odvolania, lebo od p. Q. nemala žiadne informácie. O tom, že nebola trieda skolaudovaná vedel zriaďovateľ od samého začiatku, nakoľko s ním boli vždy konzultované všetky skutočnosti, ktoré sa diali pri výstavbe. K ničomu nemal nikdy pripomienku, naopak, vždy pochválil jej prácu. Bol svedkom toho, že urobila kolaudáciu celej školy, nakoľko sa 20 rokov učilo na neskolaudovanej škole pre účely ZŠ. Pripravila všetky dokumenty k tomu, aby uvedená kolaudácia mohla prebehnúť a vtedy nikomu nevadilo, že sa 20 rokov učilo v neskolaudovanej škole. Budova školy patrila po novom Biskupskej kapitule a nemala od nich žiadne poverenie, aby kolaudáciu vykonala. Poverenie na vykonanie kolaudácie dostala až poverená riaditeľka potom, ako bola odvolaná z funkcie. O odvolaní zástupcu riaditeľky vedel p. K. od samého začiatku, dokonca poprosil právnik, aby pomohol pripraviť odvolanie zástupcu tak, aby to bolo v súlade so zákonom. Nakoniec však sám neupozornil žalobkyňu, že musí mať písomný súhlas zriaďovateľa, napriek tomu, že ústne jej odvolanie zástupcu riaditeľky školy odobril.

4.9. K bodu 5.1.1 rozsudku uviedla, že je nesprávne uvedené, že mala potvrdiť, že p. K. chodil pracovať na jej dom počas pracovnej doby. Uviedla, že p. K. chodil pracovať na jej dom, tak ako ostatným zamestnancom. Nebolo tým myslené, že počas pracovnej doby, ale po pracovnej dobe a počas osobného voľna. Uvedená vec z nahrávky je vytrhnutá z kontextu. Nedala súhlas žiadnej osobe, aby zhotovovala zvukovú nahrávku, nahrávka bola zhotovovaná bez jej vedomia. Neexistuje žiadny dôkaz v dochádzke a iný dôkaz, či už vo forme fotografií alebo inej skutočnosti, že chodil p. K. pracovať na jej dom.

4.10. K bodu 5.1.2 rozsudku uviedla, že neprišlo zo jej strany k porušeniu finančnej disciplíny, tak sa vyjadril aj zriaďovateľ školy v upozornení na závažné porušenie pracovnej disciplíny, že sa jednalo o formálnu chybu. Z jej strany neprišlo ku žiadnej sprenevere finančných prostriedkov a pokiaľ by zamestnanec firmy MPL TRADING spol. s r.o. neporušil zákon a podal informáciu tretej strane, do dnešného dňa by o danej skutočnosti nikto nevedel.

4.11. K bodu 5.1.3 rozsudku uviedla, že skutočnosti k nemu boli vysvetlené pri svedkovi p. K.. Pri tomto bode súd vôbec nezohľadnil skutočnosti, na ktoré poukazovala pri žalobe, z tohto dôvodu na ne opätovne poukazuje: Po vydaní stavebného povolenia Stavebným úradom mesta Nitra už patrila budova školy Rímskokatolíckej cirkvi Sídlná kapitula Nitra, Námestie Jána Pavla II. X, F., PSČ 950 50. Z tohto dôvodu bolo hlavne v kompetencii Sídlnaj kapituly Nitra, aby zariadila kolaudáciu danej triedy. Vnútorne priestory triedy boli dokončené 20.11.2019, kedy triedu slávnostne požehnal zriaďovateľ A. A. K. a duchovný správca G. C. O.. Trieda nebola dokončená zvonku, preto nebolo možné urobiť kolaudáciu. Od 16.03.2020 bolo prerušené až do odvolania vyučovanie na ZŠ, z tohto dôvodu dňa 23.03.2020 bol zakúpený zateplovací materiál na triedu a bolo uskutočnené zateplenie a naniesenie fasády, pretože sa

v škole nepohybovali deti a tým pádom neboli ohrozené dokončením dostavby triedy. V našej krajine trval núdzový stav od 16. marca do 14. júna 2020. Z tohto dôvodu boli obmedzené možnosti riešenia kolaudácie. V škole museli byť dodržiavané od prepuknutia Covid 19 špeciálne opatrenia, kde prístup do školy bol pre cudzie osoby zakázaný. Tiež od 01.10.2020 začal opätovne platiť núdzový stav v našej republike a platil až do 14.05.2021. Napriek vyššie uvedeným prekážkam urobiť kolaudáciu kontaktovala viac krát ekonóma Biskupstva Nitra ako zástupcu majiteľa budovy, ktorý bol tiež na obhliadke budovy školy a vedel, že trieda nie je skolaudovaná. Bolo to však jedine v ich kompetencii, aby bola trieda skolaudovaná. Ak sa niekto dopustil priestupku, nebola to ona. Vzhľadom na okolnosti nemožno takéto niečo posudzovať ako závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov.

4.12. K bodu 5.1.4 rozsudku uviedla, že nebolo brané do úvahy vyjadrenie svedkýň p. O. a p. J., ktoré sa vyjadrili, že p. O. sa viac krát vyjadril, že jej hovoril, aby zástupcu z funkcie odvolala. Riaditeľ DŠU p. K. jej dal súhlas na osobnom stretnutí na fare v Jelšovciach. Zámerne ju neupozornil, že potrebuje od neho písomný súhlas, aby to neskôr mohol použiť na jej odvolanie. Pri odvolávaní zástupcu riaditeľky bolo dôležité dodržať príslušný zákon a skutočnosti, ktoré boli uvedené v Štatúte školy boli zo strany oboch spomínaných, či už duchovného správcu, alebo zriaďovateľa, dodržané. Súhlas zriaďovateľa mohol byť doplnený aj dodatočne, určite sa v tomto prípade nejedná o závažný priestupok, za ktorý sa odvoláva riaditeľka školy.

4.13. K bodu 5.1.5. rozsudku uviedla, že je vysvetlený pri svedkyňi M. P..

4.14. K bodu 5.1.6 rozsudku uviedla, že je nesprávne poukázané na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, nakoľko dôvod pojednávania bol až potom ako už nebola riaditeľkou školy. Z akého dôvodu je braná do úvahy táto skutočnosť, keď mala nastať až potom, keď bola odvolaná z funkcie riaditeľky školy. V tomto bode nebolo brané do úvahy vyjadrenie svedkov O., J., K., ktorí jasne poukázali na to, že ku žiadnemu šikanóznemu správaniu zo strany riaditeľky školy neprichádzalo.

4.15. K bodu 5.1.7 rozsudku uviedla, že uskutočňovanie výberových konaní v rozpore so štatútom školy k uvedenému bodu nie sú žiadne dôkazy, no napriek tomu zo strany súdu prišlo k jeho zamietnutiu.

4.16. V bode, kde mala znemožniť podanie projektu k získaniu grantu od ZSE, uviedla, že jasne vysvetlila vo svojej žalobe, že o tom, aký projekt chcela p. Q. podávať, sa dozvedela až zo svojho odvolania z postu riaditeľky školy. A. Q. uvedený projekt s ňou vôbec nekonzultovala, len sa sťažovala zriaďovateľovi, ktorý ju k danej veci vôbec nevyočul, ale ju rovno za to odvolal z funkcie.

4.17. K bodu 6.1. rozsudku uviedla, že v priloženej zápisnici sú nezrovnalosti, napríklad na prvej strane zápisnice, je podpísaný p. U., ktorý podpísal súhlas s mlčanlivosťou k zasadnutiu rady školy a následne na druhej strane už nie je uvedený ako člen rady školy a tiež nie je uvedený predseda rady školy. Napriek tomu bol na druhej strane zápisnice podpísaný. V zápisnici chýba bod odvolania, že mala znemožniť podania projektu, grantový program – výnimočné školy, vypísaný Nadáciou ZSE. Napriek uvedeným skutočnostiam ju považoval súd za relevantnú.

5. Žalovaná podala písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne. Uviedla, že vyjadrenie nenadväzuje na odvolanie a jej vyjadrenie k odvolaniu. Nie je zrejmé, či žalobkyňa doplnila dôvody odvolania, pretože forma a obsah vyjadrenia sú komentovaním jednotlivých dôvodov rozsudku. Žalobkyňa komentovala rozsudok v jeho bodoch 3.2. až 3.10., ktoré obsahuje len stručné zhodné tvrdenia strán a vykonaných dôkazov. K námietkam zvukovej nahrávky uviedla, že žalobkyňa mohla použiť svoju obranu pred súdom prvej inštancie. Tvrdenie, že v dochádzkovej knihe nie je uvedené, že školník chodil pracovať na jej dom počas pracovnej doby, je irelevantné. Žalobkyňa priznala, že uvedený skutok sa stal. Z funkcie nebola odvolaná pre spreneveru. Vykonané dokazovanie svedčí v jej neprospech, že faktúry za materiál na jej rodinný dom boli vystavené na účet školy. V ostatných bodoch žalovaná v podstate zotrvala na dôvodoch vyjadrenia k odvolaniu.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k názoru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver. Preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku ako i jeho dôvodov, odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku, vrátane citácie ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamena povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmanej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

10. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobkyňa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamena, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

11. Žalobkyňa namietala nepreskúmateľnosť rozsudku, porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu, je zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným

dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Žalobkyňa namietala nedostatok riadneho odôvodnenia (nepreskúmateľnosť) a arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu i keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Odvolaním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval súd prvej inštancie za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení. Preto námietka žalobkyne nie je daná. Odvolací súd preto pristúpil k meritórnemu prejednaniu veci.

13. Podľa § 380 CSP (ustanovenia zákona výslovne nadpísaného „Viazanosť odvolacími dôvodmi“) odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (odsek 1) a na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, príhľadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2).

14. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

15. Podľa § 365 ods. 1 CSP (tu inak ustanovenia nazvaného „Odvolacie dôvody“) odvolanie možno odôvodniť len tým, že a/ neboli splnené procesné podmienky, b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g/ zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 3 rovnakého zákonného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

16. Z práve odcitovaných ustanovení vyplýva, že súčasťou aktuálnej úpravy odvolacieho konania v podmienkach civilného sporového procesu, založenej na princípe neúplnej apelácie, je povinnosť odvolateľa v odvolaní vymedziť (sformulovať) – ako jednu zo zákonných náležitostí odvolania – dôvody, pre ktoré sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne (pre ktoré dôvody zákonodarca už tradične používa pomenovanie „odvolacie dôvody“). Odrazom splnenia si takejto povinnosti odvolateľa a vyhodnotenia jeho odvolania odvolacím súdom za vecne prejednatel'né (rozumej bez vád brániacich vecnému vyriešeniu odvolaním nastoleného problému) je potom viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, ktorou zásadne treba rozumieť možnosť odvolacieho súdu zaoberať sa v konaní o odvolaní výlučne tými dôvodmi, ktoré odvolateľ v odvolaní uviedol. Jedinou zákonom pripustenou výnimkou z tohto pravidla je príhľadanie odvolacím súdom ex officio (z tzv. úradnej povinnosti súdu a aj bez namietania odvolaním) na existenciu vád týkajúcich sa procesných podmienok. Úprava výnimky tu má pritom svoju logickú príčinu v potrebe zamedzenia stavu, pri ktorom by mal odvolací súd povinnosť ponechať bez povšimnutia aj prípady tých najzávažnejších procesných nedostatkov, brániacich spravidla vydaniu nielen formálne, ale aj materiálne právoplatného a ďalej nespochybniteľného súdneho rozhodnutia, ktoré by sa následne mohlo stať aj vykonateľným.

17. Zákonnú úpravu taxatívneho výpočtu uplatniteľných odvolacích dôvodov nejde korektne interpretovať tak, že by jej zodpovedala (mala byť postačujúcou) či už reprodukcia jednotlivých (resp. za určitých okolností aj všetkých) častí ustanovenia § 365 ods. 1 CSP alebo len púhe odkazy na jednotlivé písmená paragrafu, teda aj bez vecného vymedzenia rámca, v ktorom sa odvolateľ pri svojich úvahách o zaťažení konania pred súdom prvej inštancie určitou nesprávnosťou pohybuje. Aj tu totiž treba vychádzať z leitmotívu rekodifikácie civilného sporového procesu, ktorým je posilnenie zodpovednosti

strán sporu za jeho výsledok, spojené s vykázaním súdu do roly mu prináležiacej, teda do roly istého arbitra stojaceho nad stranami, ktorému principiálne neprináleží niektorej strane pomáhať. Práve preto je nevyhnutné trvať aj na tom, aby odvolateľ úmerne povaha ním uplatneného odvolacieho dôvodu uviedol, v čom konkrétne má spočívať tvrdená a zákonom len v rovine zovšeobecnenia pomenovaná nesprávnosť (či už týkajúca sa procesných podmienok alebo procesnej stránky veci v širšom slova zmysle, kvality a podloženosti skutkových zistení a/alebo prípadných dosiaľ nevyužitých a stále využitelných rezerv v prostriedkoch procesného útoku, resp. obrany alebo právneho posúdenia veci). Záujem na opačnom výklade by totiž nezodpovedal založeniu civilného sporového procesu na prejednávacej zásade, ale znamenal návrat k vyšetrovacej zásade nútiacej súd hľadať všetko, čo môže strane sporu (jednej i druhej bez ohľadu na jej prípadnú nečinnosť) pomôcť.

18. Odvolateľka zastúpená advokátom - síce formálne namietala existenciu nesprávneho zistenia skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci, obsahovo ale ničím nevysvetlila, o aký omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav má ísť - v čom spočíva, resp. ktorý právny predpis nepoužil súd správne alebo ktorý nesprávne interpretoval alebo ktoré nesprávne závery vyvodil zo správnych skutkových záverov. Pre zákonu zodpovedajúce uplatnenie odvolacieho dôvodu nie je postačujúce, aby odvolateľ v odvolaní len označil niektorý z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 CSP (napríklad tým, že poukáže na jeho zákonné označenie - ustanovenie zákona alebo odcituje jeho text). Citovanému ustanoveniu zodpovedá a ním uloženej osobitnej náležitosti odvolania vyhovuje len také odvolanie, v ktorom sa uvádza, z konkrétne ktorých dôvodov sa napáda rozhodnutie súdu. Predpokladom toho je, že odvolateľ popíše (špecifikuje) okolnosti, z ktorých usudzuje, že určitý odvolací dôvod je daný, že teda aj dostatočne konkrétne uvedie, v čom vlastne vidí nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Ak odvolateľ podáva odvolanie z dôvodu uvedeného v § 389 ods. 1 CSP, nestačí preto len poukázať na paragrafové označenie (alebo odcitovanie textu) tohto zákonného ustanovenia; nevyhnutnou náležitosťou je v takomto prípade samotné vlastné vymedzenie, t. j. uvedenie, ktorý právny záver a z akých dôvodov nepovažuje odvolateľ za správny. Pokiaľ v odvolaní chýba táto (osobitná) náležitosť, nie je (vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu uplatneným odvolacím dôvodom) vymedzený obsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnuté odvolaním nie je možné preskúmať z hľadiska opodstatnenosti takto „uplatneného“ odvolacieho dôvodu. Ustanovenie § 363 CSP upravuje náležitosti odvolania, medzi ktoré patrí uviesť dôvody odvolania, z ktorých odvolateľ považuje rozhodnutie za nesprávne. Možno to chápať ako povinnosť tvrdenia pre odvolacie konanie. Dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je súd viazaný, čo znamená, že prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ uviedol, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nebude zisťovať, a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nebude na ne prihliadať (viď Veľký komentár CSP k § 363 strana 1385, 1386). Dôvody odvolania môže odvolateľ doplniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Treba totiž rozlišovať medzi dopĺňaním odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 3 CSP a dopĺňaním odvolania o chýbajúce náležitosti v zmysle § 373 ods. 1 CSP. Kým zmena alebo dopĺňanie odvolacích dôvodov prichádza do úvahy len u odvolania spĺňajúceho túto náležitosť (teda pokiaľ ide o túto náležitosť u tzv. „bezzvadného odvolania“), a to len do uplynutia odvolacej lehoty, doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody je odstraňovaním vady odvolania. Pre odstraňovanie takejto vady platí, že súd naň nevyzýva (§ 373 ods. 1 veta druhá CSP). Pre odvolateľa to znamená procesné riziko, že súd prvej inštancie bez toho, aby ho vyzýval na odstránenie uvedenej vady, môže po uplynutí lehoty na podanie odvolania bezodkladne predložiť vec odvolaciemu súdu a ten môže bezodkladne rozhodnúť o odmietnutí odvolania podľa § 386 písm. d/ CSP, resp. odvolanie prejednať podľa § 380 ods. 2 CSP. Nevyzývanie na odstránenie označenej vady však neznamená, že odvolateľ ju nemôže odstrániť sám z vlastnej iniciatívy, a to prípadne aj po uplynutí lehoty na podanie odvolania do rozhodnutia o odvolaní. Zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva zákaz, resp. nemožnosť strany takto postupovať. Neprípustnosť odstránenia vady odvolania z vlastnej iniciatívy nemožno vyvodiť ani z § 365 ods. 3 CSP, pretože, ako už bolo uvedené, toto ustanovenie na procesnú situáciu vadného odvolania nedopadá. Nemožno ho vyvodiť ani z ustanovenia § 380 ods. 1 CSP o viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, lebo táto viazanosť prichádza do úvahy, len keď odvolanie obsahuje odvolacie dôvody, prípadne, ak je vada, spočívajúca v ich absencii, odstránená. Pokiaľ by Civilný sporový poriadok sledoval zámer neumožniť strane z vlastnej iniciatívy odstrániť vadu odvolania, spočívajúcu v absencii odvolacích dôvodov, aj po uplynutí odvolacej lehoty, mal byť v ňom tento zákaz výslovne alebo aspoň dostatočne jasne vyjadrený. Mohlo sa tak stať napr. formulovaním pravidla, že na odstránenie takejto vady odvolania po uplynutí odvolacej lehoty súd neprihliada (obdobne ako v § 52 ods. 2 veta druhá, § 53, § 125 ods. 2 a v § 128 ods. 3. CSP). Ak takáto úprava v CSP nie je, nemôže byť táto skutočnosť interpretovaná v

neprospech strany, teda spôsobom zhoršujúcim jej procesné postavenie. Pre správanie sa fyzických a právnických osôb vo vzťahu k orgánom štátu platí princíp spočívajúci v zásade „čo nie je zakázané, je dovolené“. Tento princíp vychádza z priority slobody a znamená, že pokiaľ zamýšľané správanie sa fyzických alebo právnických osôb nie je právne upravené, t. j. nie je ani zakázané, ani dovolené, platí, že tieto subjekty môžu konať slobodne podľa uvedenej zásady. Smú sa teda správať podľa vlastného uváženia, ak prameň práva prijatý v súlade so zásadami materiálneho právneho štátu im neurčil povinnosť správať sa spôsobom za určených podmienok.

19. Žalobkyňa v úvode odvolania uviedla, že odvolanie podáva v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 , písm. b),e), f), h) CSP.

20. K nesprávne procesnému postupu , ustanoveniu § 365 ods. 1 písm. b) sa odvolací súd vyjadril vyššie.

21. Žalobkyňa namietala nevykonanie ňou navrhnutého dokazovania (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP). V odvolaní neuviedla, aké dokazovanie súd prvej inštancie nevykonal a ako by dané dokazovanie malo vplyv na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav.

22. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobkyňa namietala nenaplnenie dôvodu odvolania podľa § 3 ods. 7 písm. c) zákona o štátnej správe v školstve a školskej samospráve, nedodržania predpísaného postupu pri jej odvolávaní vyžadujúci ustanovenie § 3 ods. 9 citovaného zákona, rozpolupnosť výpovedí svedkov a posúdenie dôvodov odvolania ako závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalobkyňa týmto vymedzila svoje odvolacie dôvody, preto odvolací súd poukazujúc na vyššie uvedené ,sa nezaoberal doplnením dôvodov odvolania o ďalšie dôvody uvedené po uplynutí odvolacej lehoty.

23. Podľa § 3 ods. 7 písm. c) zákona č. 596/2003 Z. z. účinného v čase odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky školy, zriaďovateľ odvolá riaditeľa za závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov (§ 9 a 10 zákona č. 522/2003 Z.z.).

24. Podľa § 3 ods. 9 citovaného zákona, ak zriaďovateľ odvoláva riaditeľa podľa § 7 písm. b) a c) a odseku 8 písm. b) a c), vyžaduje sa vyjadrenie príslušnej rady školy. Ak príslušná rada školy nepredloží vyjadrenie zriaďovateľovi do 15 dní od doručenia žiadosti o vyjadrenie, zriaďovateľ môže riaditeľa odvolať aj bez vyjadrenia príslušnej rady školy.

25. Žalobkyňa namietala neudelenie súhlasu rady školy s jej odvolaním. Uvedený súhlas bol daný radou školy 07.10. 2021, čo uviedla žalovaná v odvolaní z funkcie žalobkyne. Žalovaná predložila vyjadrenie rady školy odporúčajúce odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy a uvedená skutočnosť bol potvrdená výpoveďami svedkov. Preto odvolací dôvod žalobkyne v tejto časti nie je daný.

26. Žalobkyňa namietala posúdenie dôvodov odvolania z funkcie, pretože neporušila všeobecne záväzné právne predpisy a porušenia nie je možné kvalifikovať ako závažné. Rozlišovanie právnych predpisov, ktoré sa považujú za všeobecne záväzné právne predpisy, iných záväzných aktov, rôznych odporúčaní, usmernení je pre riaditeľa školy veľmi dôležité. Podľa § 5 ods. 2 písm. d) zákona č. 596/2003 Z. z. riaditeľ zodpovedá za dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré súvisia s predmetom činnosti školy alebo školského zariadenia. Tejto zodpovednosti sa riaditeľ nemôže zbaviť s odôvodnením, že predpisy nepoznal. Aj pre riaditeľa školy, školského zariadenia platí stará zásada platná už z čias rímskeho práva: „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje). Táto zásada je v podmienkach slovenskej legislatívy vyjadrená v ustanovení § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 400/2015 Z. z.“). Všetko, čo bolo v Zbierke zákonov vyhlásené, sa dňom vyhlásenia stáva známym každému, koho sa to týka. V zmysle § 3 ods. 7 písm. c) zákona č. 596/2003 Z. z. zriaďovateľ odvolá riaditeľa za závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov. Pre riaditeľa je preto veľmi dôležité zabezpečiť dodržiavanie právnych predpisov v škole, resp. v školskom zariadení. V súlade s § 1 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z. sa za všeobecne záväzné právne predpisy považujú:

§ Ústava Slovenskej republiky,
§ ústavné zákony,
§ zákony,

§ nariadenia vlády,

§ vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska.

Právne predpisy sa vyhlasujú v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, ktorá je verejne dostupná na internetovom portáli Slov-Lex. Je oficiálna internetová stránka Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo školstva“), kde sa nachádza sekcia legislatíva a v rámci nej regionálne školstvo. Tam sú uvedené právne predpisy vzťahujúce sa na regionálne školstvo v členení na zákony, nariadenia vlády a vyhlášky ministerstva školstva. Základnou podmienkou odvolania z funkcie je preukázanie, že došlo k porušeniu právnych predpisov závažným spôsobom. Povinnosťou riaditeľa školy je povinnosť dodržiavať všeobecné právne predpisy, pracovnú disciplínu, ktorá spočíva v plnení povinností ustanovených právnymi predpismi, pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynmi nadriadeného. Ak má byť porušenie všeobecne závažných právnych predpisov právne postihnutelné ako dôvod na odvolanie z funkcie, musí byť porušenie týchto právnych predpisov zavinené (aspoň z nedbanlivosti) a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákonník práce nedefinuje, čo pokladá za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Je možné ho považovať za právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechali zamestnávateľovi, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. Pri posúdení, či zamestnanec porušil pracovnú disciplínu menej závažne alebo závažne, zákon nevymedzuje, z akých hľadísk mal zamestnávateľ vychádzať. Vymedzenie hypotézy právnej normy závisí v každom konkrétnom prípade od jeho úvahy, ktorý tak môže pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny prihliadnuť na osobu zamestnanca, na funkciu, ktorú zastával, na jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, na čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, na mieru zavinenia zamestnanca, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností zamestnancom, na dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa, na to, či svojím konaním zamestnanec spôsobil zamestnávateľovi škodu, a pod.

27. Ustanovenie § 3 ods. 7 zákona č. 596/2003 Z.z. odkazuje len príkladmo na niektoré zákony, napr. na § 47 zákona č.303/1995 Z.z., zákon č. 314/2001 Z.z. Žalobkyňa namietala vyhodnotenie porušenia pracovnej disciplíny ako závažné. Opomenula, že došlo k odvolaniu z funkcie pre 8 porušení pracovnej disciplíny. Pre naplnenie závažného porušenia pracovnej disciplíny postačuje danosť jedného dôvodu. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa závažne porušila povinnosti vyplývajúce jej z funkcie riaditeľky školy opakovane. Bolo preukázané vyučovanie v neskolaudovanej triede, nákup stavebného materiálu na jej dom na účet školy, práca školníka na jej dome počas pracovnej doby, svojvoľné odvolanie zástupcu riaditeľa školy, porušovanie smerníc o čerpaní náhradného voľna... Uvedené porušenia vzhľadom na postavenie žalobkyne ako riaditeľky školy majúcej byť príkladom v dodržiavaní pracovnej disciplíny, poriadku, zákonov a najmä zákonov vzťahujúcich sa na oblasť ňou riadenou je potrebné považovať za porušenie všeobecne závažných právnych predpisov závažným spôsobom. Žalovaná v odvolacom prejave podrobne zdôvodnila, že vykonávanie práce školníkom na dome žalobkyne školníkom považovala za porušenie § 47 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce a § 19 zákona o rozpočtových pravidlách. Rovnako vystavovanie faktúr na stavebný materiál na dom žalobkyne považovala za porušenie čl. 5 Zákonníka práce a § 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalovaná upozornila žalobkyňu na závažné porušenie pracovnej disciplíny z uvedeného dôvodu listom zo dňa 20.09.2021. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej. Rovnako sa stotožnil s odôvodnením vyučovania v neskolaudovanej triede a porušením § 76 ods. 1 Stavebného zákona a porušením § 6 IV časti štatútu školy pri odvolávaní zástupcu riaditeľa školy. Žalobkyňa sa bránila v časti porušovania smernice o čerpaní náhradného voľna zamestnancov, že uvedená agenda nepatrila do jej kompetencie. Ako riaditeľka školy zodpovedala aj za túto oblasť, preto jej námietka je nedôvodná. Bolo preukázané, že k porušeniu smernice o čerpaní náhradného voľna došlo. Žalobkyňa sa bránila dôvodom mobbingu a bossingu. Odvolaná bola z funkcie 14.10.2021. Súd prvej inštancie druhým rozhodnutím nariadil neodkladné opatrenie pod č.k. 17C/10/2020 zo dňa 17.01.2023, Krajský súd v Nitre uznesenie potvrdil. Z obsahu neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobkyňa bola odvolaná z funkcie riaditeľky školy aj z dôvodu mobbingu a bossingu. Je zrejmé, že po odvolaní z funkcie riaditeľky školy pokračovala vo svojom správaní, z toho dôvodu bolo vydané neodkladné opatrenie. V konaní bola predložená sťažnosť zamestnancom školy, podpísala ju 7 zamestnancov. Žalobkyňa navrhla k danej skutočnosti vypočuť svedkov. Svedkyňa L. G. uviedla, že bola svedkyňou nevhodného správania žalobkyne ako riaditeľky školy, riešila sa nepriaznivá atmosféra v škole ohľadne viacerých sťažností zamestnancov. Svedkyňa M. N. D. P. sa k danej téme vyjadrila iba okrajovo. Uviedla, že mala sama kanceláriu, nikdy nebola svedkom

šikanózneho správania žalobkyne, vedela o tom sprostredkované, ľudia sa jej sťažovali na spôsob komunikácie medzi riaditeľkou a zamestnancami. Svedok G. C. O. uviedol, že situácia v škole bola napätá pre nehody žalobkyne a zástupcu riaditeľa školy, žalobkyňa upozornil aby nehrala hru, ktorej nerozumie, čo sa týka nejakých vzťahov a intrig. Žalovaná podrobne zdôvodnila preukázanie správania žalobkyne. Pokiaľ by nedochádzalo z jej strany k nevhodnému správaniu z pozície riaditeľky školy, nebolo by predmetom opakovaného rokovania rady školy. K posledným dôvodom odvolania žalobkyne z dôvodu výberových konaní v rozpore so štatútom školy súd prvej inštancie založil rozhodnutie na výpovedi svedka G. A. K. a znemožnenie grantového projektu mailom zodpovednej zamestnankyne na vypracovanie projektu. Aj tieto vyhodnotil ako závažné porušenie všeobecne záväzných predpisov. Žalobkyňa prítomná na pojednávaní k jeho výpovedi ohľadne oboch bodov nevzniesla žiadne námietky.

28. Žalovaná počas celého konania namietala naliehavý právny záujem žalobkyne na danom určení z dôvodu, že žalobkyňa skončila pracovný pomer a uplynuli jej premlčania lehoty na uplatnenie finančných nárokov. V pracovnom práve nie je osobitne upravený režim premlčania, v súlade s § 1 ods. 4 Zákonníka práce sa preto použijú ustanovenia § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 Obč. zákonníka).

29. Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Obč. zákonníka). Premlčaním v zmysle citovaného ustanovenia § 100 ods. 1 Obč. zákonníka sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Právo veriteľa a povinnosť dlžníka nezaniká, právo sa len oslabuje tým, že ho nemožno úspešne vymôcť, ak dlžník namietne premlčanie. Právo na náhradu škody podľa § 177 a nasl. ZP sa premlčí v subjektívnej lehote dvoch rokov, odkedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 222 ZP sa premlčuje v dvojročnej subjektívnej lehote a trojročnej objektívnej lehote.

30. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o naliehavom právnom záujme žalobkyne na určení neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľky školy, pretože preukázala spornosť právneho vzťahu, bez takého určenia by jej právo zostalo neisté. Je irelevantné, že následne došlo ku skončeniu pracovného pomeru dohodou. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutia NS SR 5 Cdo 235/2011 z 18.12.2012, 2 Cdo 178/2004 z 28. 02.2005, 3 Cdo 7/2006 z 26.10.2006, 5 Cdo 253/2007 z 25.02.2009 v ktorých najvyšší súd považoval za daný naliehavý právny záujem v konaniach o určení neplatnosti odvolania z funkcie. Námietka žalovanej, že všetky nároky žalobkyne sú premlčané, nespôsobuje zánik nároku žalobkyne, len jeho oslabenie.

31. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi z dôvodu, že bola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

TO-11Cpr/22/2021

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).